

Mia Fuentes cantautora

«CONFIO EN LA JOVENTUT PER COMBATRE LA INJUSTÍCIA»

Entrevista

‘**Mujer del mañana**’ és el segon senzill del disc ‘Aguacate’ que va estrenar la jove cantautora d’Ulldecona, coincidint amb el Dia Internacional de les Dones

PILI CANALDA
ULLDECONA

Mia Fuentes, de 28 anys, presenta un directe molt potent amb què impregna l'escenari d'un estil molt personal ple de mestissatge. Ara estrena disc, un saborós *Aguacate* després de l'odissea de signar amb una discogràfica.

Buscar discogràfica ha estat complicat?

Especialment els temps un cop et troben, quan estàs posada en un procés com aquest, veus l'important que és tenir paciència i creure en tu mateixa i amb el que fas. Sempre he pensat que quan sigui l'hora, arribarà el moment, és qüestió de seguir endavant, una carrera de fons.

Què ens aporta el seu ‘Aguacate’ perquè passi a formar part del nostre dia a dia?

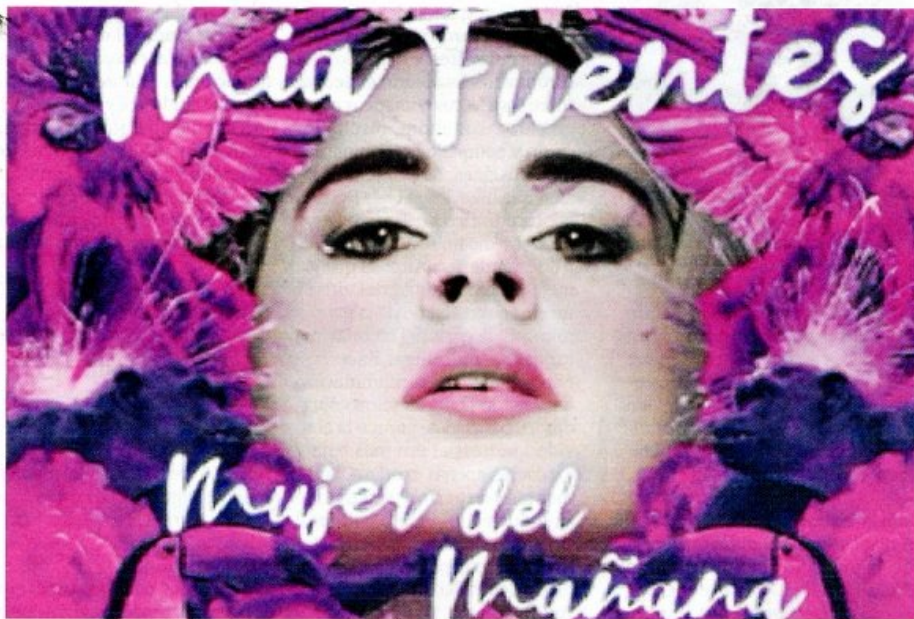
És una de les cançons més alegres del disc i divertides, però al mateix temps amaga una problemàtica d'explotació i dany medicosistèmic a la regió de Petorca a Chile. La cançó la canta una pageda, que fa temps que no té l'aigua suficient per produir-ne perquè pateixen escassetat d'aigua. Quan es troba un advocat es pregunta si menjar-se'l, al cap i a la fi és més seu que de ningú més i inclou vendre'l al preu que mereix, com a aliment autòcton.

És un clam pel comerç just?

Si el comerç fos just, evitaria la injusta situació de falta d'aigua que repercuteix de forma nociva en l'ecosistema i en la vida dels petits agricultors els quals reben aigua amb camions cisterna com un bé de luxe quan al mateix temps 50 hectàrees d'alvocats d'empreses privades compren l'aigua dolça dels rius.

Quina cançó del disc és la seva preferida?

Per a mi és com un total, sense una cançó les altres perden història. Quan vaig acabar el disc va ser impossible no veure que *Mujer del mañana* era on totes aquelles vivències s'hi havien de

Imatge promocional de 'Mujer del mañana', l'última cançó de la cantant Mia Fuentes. FOTO: JOTA SK

“

«Mai se m'ha donat bé acceptar les normes imposades i amb la música em passa descaradament el mateix»

«Veient Ivonne Sario fent d'Edith Piaf a 'Sota els fanals de París', vaig decidir i somiar que la bohèmia formaria part de la meua vida»

«No pararé de treballar i picar pedra fins a aconseguir que les cançons del nou disc, 'Aguacate', abracen i arriben a tothom qui ho vulgue»

trobar. Era el relat d'una vida i la creació d'un personatge de superació.

De la cançó ve el hashtag #MujeresYHombresdelmañana, que sovint publiques a les xarxes socials...

Siguem crítics. Confio més que res en la força de la gent jove i la capacitat de transformació. Crec que el futur comença avui per això he creat aquest lema.

D'on sorgeix Mia Fuentes?

De la superació personal, d'un representant que t'estafa, d'aprendre a dir no, de conèixer-se a una mateixa, d'estimar-se, d'acceptar-se, de comprendre i de lluitar de forma incondicional per cantar com a més llocs millor.

Com definiria el que fa?

Un mestissatge de ritmes llatinoamericans interpretat amb guitarra flamenca, però també hi ha pop. Cada cançó expressa una emoció, i la història que explica requereix una música diferent. Mai se m'ha donat bé acceptar les

normes imposades i amb la música em passa descaradament. Jo imagino, i de la imaginació passa a la guitarra i al meu productor.

Creu que li va servir de planter l'ambient sabudament cultural del poble?

Sens dubte, Ulldecona me va donar el gust de provar l'escenari i la multiculturalitat. Han sigut moltes hores a l'Orfeó, a la Coral i al cor de missa. Tot va ser clau, per haver decidit estar aquí. Recordo vore *Sota els fanals de París* amb Ivonne Sario fent d'Edith Piaf, i decidir i somiar que la bohèmia, d'una manera o d'altra, formaria part de la meua vida.

Parlim dels seus projectes.

Deixaré que la vida me sorprenge. Em va millor quan ho faig així. No pararé de treballar i picar pedra per a què *Aguacate* abraça i arribi a tothom qui ho vulgue.

Quin és el seu desig latent?

Mantenir la il·lusió, les ganes i la força per seguir forjant un camí que em fa aixecar-me cada dia.